

STATSMINISTERENS TALE UNDER MIDDAGEN PÅ AKERSHUS SLOTT
FOR GUINEA-BISSAU'S PRESIDENT LUIZ CABRAL, TIRSDAG
20. MARS 1979

Herr President

Det er en stor glede for meg, herr President, på vegne av Den norske regjering og det norske folk, å ønske Dem og Deres følge velkommen til Norge. Dette er det første offisielle besøk som presidenten i Guinea-Bissau avlegger i Norge etter at Deres land etter en lang og heroisk befrielseskamp oppnådde selvstendigheten.

Guinea-Bissau hadde den tvilsomme ære å være blant verdens eldste kolonier.

- 2 -

Guinea-Bissau fikk ikke sin selvstendighet gjennom en fredelig utvikling.

Det er også andre afrikanske land som har måttet gå gjennom en væpnet strid for å vinne sin uavhengighet. Vi konstaterer med smerte at afrikanske nasjoner fremdeles står i en slik kamp uten ennå å ha vunnet sin endelige seier.

I flere sammenhenger har Guinea-Bissau utmerket seg under frigjøringskampen. Det var en sterk og enhetlig

ledelse over den nasjonale frigjøringsbevegelse, PAIGC. PAIGC hadde forståelse for å etablere det nasjonale selvstyre lokalt i de områder som etter hvert ble frigjort. I tillegg til de militære operasjoner la man stor vekt på organisering og innsats i helsevesen, skolevesen og andre grunnleggende samfunnsfunksjoner.

I vårt land kom vi i kontakt med PAIGC i denne tiden. Etter at det norske Storting hadde gitt klarsignal for Norge til å yte humanitær bistand til frigjøringsbevegelser i Afrika, ble Guinea-Bissau det første land vi etablerte samarbeid med.

I vår egen politiske opinion var det viktig at dette første framstøt ble vellykket.

Det var med tilfredshet vi kunne slå fast at PAIGC var en meget velorganisert og effektiv nasjonal frigjøringsorganisasjon. Det gjorde et sterkt inntrykk på norske myndigheter å konstatere den idealisme, den gode organisasjon, og det nøkterne, men effektive apparat som PAIGC hadde lyktes å bygge opp. Disse inntrykk har vært med på å forme holdningen i Norge til fortsatt bistand til nasjonale frigjøringsbevegelser.

Afrika er ennå i nasjonal-politisk sammenheng et ungt kontinent, hvor mange land og regioner ennå ikke har

funnet sin stabile form. Dette er en utvikling som vi må akseptere. Europa er vel det kontinent som aller minst kan hevde at dets egen historiske og politiske utvikling har gått fredelig og harmonisk for seg.

Men i vår tids til dels ustabile Afrika, er det et sterkt behov for enkelte støttepunkter med land som har stabilitet. Når man i det afrikanske kontinent skal bygge opp nasjoner med samfunn med frihet og sosial rettferdighet og folkestyre, er det nødvendig at noen stater kan gå foran i denne utviklingen. Dette er et område hvor små land har en viktig funksjon.

Vi gleder oss derfor over at Guinea-Bissau er blant de land som her representerer de stabile støttepunkter. Utviklingen av en ny økonomisk verdensorden er den største samlede oppgaven som verden nå står overfor.

I denne oppgaven er det et sterkt behov for at de politiske kanalene holdes åpne mellom landene i sør og landene i nord. Vi må aldri miste forståelsen for at verden er én, og på lang sikt har vi alle en sammenfallende interesse. Derfor må vi gjøre vårt ytterste for å styrke samarbeidet mellom de to grupper land, og på alle vis prøve å dempe motsetninger, og utnytte de muligheter til framgang til stede.
som er / I vårt arbeid i De Forente Nasjoner og de ulike særorganisasjoner har vi et positivt samarbeid med regjeringen i Guinea-Bissau. Det er vår forståelse at Guinea-Bissau spiller en betydelig rolle i den tredje verden utffra samme grunnleggende tankegang som vår regjering er besjelet av.

De uløste problemer i det sørlige Afrika er en alvorlig trussel mot fred, og er en av de alvorligste krenkelsér av menneskerettigheter. Alle regjeringer og nasjoner må - innenfor de muligheter de har - gjøre sitt ytterste for å løse disse problemer.

Jeg vil så be dere alle om å være med på å utbringe en skål til ære for president Luiz Cabral med ønske om fremgang og velstand for folket i Guinea-Bissau og for vennskapet mellom våre to land.